

Sygn. akt IV Ka 670/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Marta Legeny-Błaszczyk

Sędziowie SO Ireneusz Grodek (spr.)

del. SR Anna Cieciora

Protokolant Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Urbańskiej

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013 roku

sprawy **R. K.**

oskarżonego z art.286 §1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 11 października 2013 roku sygn. akt II K 570/13

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 438 pkt 1 kpk, art. 624 § 1 kpk **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że** z podstawy prawnej orzeczonej w punkcie 2 kary łącznej grzywny eliminuje przepis art. 86 § 2 kk;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zwalnia oskarżonego od zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 670 / 13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 października 2013 r. w sprawie II K 570 / 13 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. min.:

- uznał oskarżonego R. K. winnym popełnienia obu zarzuconych mu czynów, z których każdy wyczerpywał dyspozycję art. 286 § 1 kk i za każdy z nich na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu kary po 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości po 50 stawek dziennych, ustalając wysokość każdej stawki na kwoty po 10 złotych;
- na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk opisane wyżej jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz grzywny połączył i wymierzył mu karę łączną pozbawienia wolności w rozmiarze 1 roku oraz karę łączną grzywny w ilości 60 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego zaskarżył prokurator, podnosząc zarzut obrazy przepisów postępowania, tj. art. 413 § 1 pkt 6 kpk, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, polegającej na bezzasadnym przywołaniu w sentencji wyroku art. 86 § 2 kk w podstawie prawnej wymierzonej kary łącznej grzywny, podczas, gdy wskazany przepis ma zastosowanie wyłącznie w sytuacji, gdy połączeniu podlegają kary

grzywny orzeczone w dwóch lub więcej wyrokach. W konkluzji prokurator wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z podstawy prawnej orzeczenia o karze łącznej grzywny przepisu art. 86 § 2 kk, zaś w pozostałej części o utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodzić się należy ze skarżącym, iż art. 86 § 2 kk rzeczywiście ma zastosowanie jedynie w przypadku wydawania wyroku łącznego. Z założenia bowiem, sąd wydając wyrok skazujący co do wielu przestępstw, wraz z zawartym w nim orzeczeniu o karze łącznej, powinien tak ukształtować kary grzywny, aby nie zachodziła konieczność ponownego określania wysokości stawek dziennych. Ustalenie w jednym wyroku różnych wysokości stawek dziennych grzywny byłoby niezrozumiałe i naruszało przepis art. 33 § 3 kk, skoro jest ona wartościowana według kryterium sytuacji majątkowej sprawcy istniejącej w tej samej chwili (por. komentarz do art. 86 kk w: Kodeks karny. Część ogólna. Tom II. Komentarz do art. 32–116, red. dr Michał Królikowski, prof. dr hab. Robert Zabłocki, rok wydania: 2011, wydawnictwo: C.H.Beck, Wydanie: 2 oraz przywołane tam orzecznictwo). Analogiczny pogląd zaprezentował także Sąd Najwyższy (por. wyrok z dnia 12 lipca 2012 r., V KK 210 / 12, opubl. Legalis), podnosząc, iż „ przepis art. 86 § 2 kk ma zastosowanie tylko w wypadku orzekania kary łącznej grzywny w wyroku łącznym, a więc wówczas, gdy wysokość stawek, w wydawanych w różnym czasie polegających łącznie wyrokach, ustalona była z uwzględnieniem stanu majątkowego sprawcy w chwili orzekania. Konieczność ustalenia nowej stawki nie dotyczy wypadku, gdy następuje jednoczesna ocena okoliczności warunkujących wysokość stawki dziennej - w wypadku realnego zbiegu przestępstw, tj. w sytuacji, gdy ten sam sąd w jednym postępowaniu orzeka kary grzywny za poszczególne przestępstwa, a następnie orzeka karę łączną grzywny, zasada racjonalności orzekania nakazuje przyjęcie jednolitej stawki dziennej, według kryteriów określonych w art. 33 § 3 kk ”.

Skoro więc Sąd Rejonowy zastosował przepis prawa materialnego (art. 86 § 2 kk) pomimo, iż w układzie istniejących w sprawie okoliczności nie było to dopuszczalne, doszło do jego obrazy, w związku z czym wnioski zawarte w apelacji należało uwzględnić.

Oskarżonego zwolniono od zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym uznając, że przemawiają za tym względy słuszności (wada zaskarżonego wyroku wynikała wyłącznie z błędu Sądu I instancji).